

Hokey Milli Takım Aday Kadrosunda Bulunan U14-U16 Sporcularının ve Antrenörlerinin, Hokey Sporunu Tercih Etme Nedenleri

Murat KUL¹, Osman GIDIK^{2*}

^{1,2}Bayburt Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, 69000, Bayburt, Türkiye

¹<https://orcid.org/0000-0001-6391-8079>

²<https://orcid.org/0000-0003-0811-9324>

*Sorumlu yazar: osmangidik@gmail.com

Araştırma Makalesi

Makale Tarihiçesi:

Geliş tarihi: 18.02.2022

Kabul tarihi: 21.03.2022

Online Yayınlanma:03.06.2022

Anahtar Kelimeler

Hokey
Milli
Spor
Sporcu
Antrenör

ÖZ

Dünya üzerinde son zamanlarda birçok farklı spor branşı bireylerin ilgisini çekmeye başlamıştır. Özellikle son yıllarda bilinirliği artan hokey sporu da bunlardan bir tanesidir. Birçok ülkede olduğu gibi Türkiye’de de branşlaşan ve uluslararası düzeyde müsabakalarda yer alan hokey sporu Milli takım kadrosu genişlemektedir. Hokey Milli takım aday kadrosunda bulunan U14-U16 sporcularının ve antrenörlerinin hokey sporunu tercih etme nedenlerini belirlemek amacı ile yürütülen bu çalışmaya 48 sporcu ve 10 antrenör katılmıştır. Bu sporu neden yapıyorum ölçeği ile demografik bilgilere ait sorular katılımcıların gönüllülük esasına dayalı olarak yanıtlanmıştır. Katılımcılara 11 demografik ve 16 ölçek sorusu olmak üzere toplam 27 soru yöneltilmiştir. Literatürde benzerine rastlanamayan bu çalışmada baba eğitim durumu ve cinsiyet değişkenlerinin hokey sporunu tercih etmeye $p<0,05$ düzeyinde anlamlı etkisinin olduğu belirlenmiştir. Elde edilen bulgulara göre henüz tanınmaya başlanan hokey sporunu tercih etmede spor yaşı, aylık gelir, oynadığı mevki gibi değişkenlerin etkin olmadığı da görülmüştür.

The Reasons for U14-U16 Athletes and Coaches in the Hockey National Team Candidate Roster to Prefer Hockey

Research Article

Article History:

Received: 18.02.2022

Accepted: 21.03.2022

Available online:03.06.2022

Keywords:

Hockey
National
Sport
Athletes
Coach

ABSTRACT

Recently, many different sports branches around the World have started to attract the attention of individuals. The sport of hockey, which has become more popular in recent years, is one of them. As in many countries, the national team of hockey, which has branches and takes part in international competitions, is expanding in Türkiye as well. 48 athletes and 10 coaches participated in this study, which was carried out to determine the reasons why U14-U16 athletes and coaches in the national hockey candidate squad prefer hockey. The scale of why I am doing this sport and demographic information questions were answered on a voluntary basis by the participants. A total of 27 questions, 11 demographic and 16 scale questions, were asked to the participants. In this study, which has no analogues in the literature, it was determined that the father's education status and gender variables had a significant effect at the $p<0.05$ level on preferring hockey. According to the findings, it was also observed that variables such as sports age, monthly income, and the position played were not effective in preferring the hockey sport, which has just begun to be recognized.

To Cite: Kul M, Gidik O., 2022. Hokey milli takım aday kadrosunda bulunan U14-U16 sporcularının ve antrenörlerinin, hokey sporunu tercih etme nedenleri. Kadirli Uygulamalı Bilimler Fakültesi Dergisi, 2(1): 15-38.

Giriş

Spor; Dünyaya yayılma şekli İngilizcenin yardımı ile olduğu bilirse de İngilizce bir kelime olmadığı bilinmektedir. Latince birbirinden ayırmak, dağıtmak anlamlarına gelen “Deportere” veya “Disportere” kelimelerinden türemiştir. Uzun süre bu hali ile kullanılan kelimenin zamanla “Disport” hali ile kullanıldığı da görülmektedir. 17. yüzyıl itibari ile “Sport” halini almıştır. Türkçenin de uluslararası dil değişiminden etkilenerek “Sport” kelimesini kendi dil zenginleşmesine katarak, direkt “Spor” kelimesi olarak kullanıldığı görülmüştür. Spor kelimesi, çeşitli insanlar tarafından farklı anlamlarda kullanılmaya başlanırken bazı anlamları da şu şekilde olmuştur; spor toplu veya tek başına yapılabilen, kendine has özellikleri ve kuralları olan yarışmalarda hem bedensel hem zihinsel olarak yapılabilen eğlendirici ve eğitici aktivitelerdir. Spor ile kişinin hali hazırda olan yeteneğini ve kabiliyetini geliştirirken bunun yanında da kurallar çerçevesinde toplu, ferdi, araçsız veya araçlı olarak yapılabilen boş zaman aktiviteleri kapsamında tam zamanlı, kişiyi sosyalleştiren, işi meslek haline getirmesini sağlayan, fiziki ve ruhu canlandıran kültürel faaliyetlerin olduğu bilinmektedir (Fişek, 1998; Çankaya, 2001; Atasoy ve Kuter, 2005).

Hokey sporunun, Dünya tarihinin en eski ve köklü sporlarından olduğu ve 4000 yıl öncesine kadar uzandığı bilinen en popüler spor branşlarından olduğu bilinmektedir. Günümüzde hokeyin, 120 ülkedeki spor branşlarının içinde olduğu ve Olimpiyat oyunlarına da 1908 yılında dahil edildiği, aynı zamanda hokeyin oynandığı ülkelerdeki spor faaliyetleri içerisinde taraftar sayısı olarak ilk üçte yer aldığı da görülmektedir. Türkiye’de Hokey Federasyonu’nun 2002 yılında kurulması ile hokey sporunun ülkemizde hızlı şekilde gelişim gösterdiği görülmektedir. Uçları kıvrak sopalar (stick) yardımı ile oynanan, diskin veya topun rakip kaleye girmesini amaçlayan bir spor dalı olduğu bilinmektedir. Hokey sporunun 4 farklı türü olduğu ve bu türlerin; buz hokeyi, salon hokeyi (pist), çim hokeyi (açık alan hokeyi) ve su altı hokeyi olduğu da görülmektedir (Anonim, 2022).

İnsanların yaşam faaliyetlerini sürdürebilmek, mutlu olmak ve kendilerini daima geliştirebilmek için sürekli hareket halinde olmaları gerekmektedir. Çocukların kendilerini tanıyabilmeleri, yeteneklerini ve hayatı keşfedebilmeleri için yaş grubu farklılığı olmadan sürekli olarak aynı işleri ve hareketleri yaparak hayatlarına devam edebildikleri görülmektedir. Çocuklar yaptıkları aktiviteler sırasında koşarlar, yürürler, nefes alırlar, giyinirler, yıkanır ve yemek yerler bu da çocukların sürekli bir eylem halinde olduğunu ve bütün bu eylemlerin “hareket” sözcüğünün özelliğini ifade eden eylemlerin olduğunu da göstermektedir. Bebeklerin ve çocukların doğumdan sonra, uyku haricinden geriye kalan tüm

zamanlarında sürekli hareket halinde oldukları da görülmektedir. Özellikle yürümeye başlayan bebeklerin ciğer kapasitesini geliştirmek, iskelet yapısını kuvvetlendirmek, organlarının hareket etmesini sağlamak ve sinir-kas yapısını güçlendirmek için mutlaka yapması gereken hareketlere ihtiyaç duymaktadır. Çocukların zıplaması, koşması, atlaması ve tırmanması için gerekli ortamın ve izinlerin sağlanması gerekmektedir. Yapılan bütün bu hareketler sonucunda çocuklarda oluşabilecek ve atması gereken enerjilerin harcanabilmesi, oksijen ve besin kaynaklarının düzenli olarak alması çocukların büyüyüp gelişmesi için oldukça önemli bir olgudur. Çocuklara zamanında ve disiplinli şekilde verilecek hareket eğitimi sayesinde çocuklarda düzenli olma, iş birliği duygusu kazanma ve iradesini doğru kullanma becerisini kazandıracak ve bu beceriler ile birlikte çocukların yaşamında spor yapma alışkanlığı sağlanmış olacaktır. Okul öncesinde öğrenip uygulayacağı aktiviteler sayesinde çocuklar kendilerini tanıyacak, kazanma, kaybetme duygusunu benimseyecek, hoşgörülü olmayı, arkadaşları ile paylaşmayı, oyunlar oynamayı ve duygularını nasıl kontrol altında tutabileceğini öğrenecek ve hayatı boyunca bu şekilde hareket edebileceğini öğrenecektir (Tüfekçioğlu, 2002).

Bu çalışmanın amacı; 2019 yılının mart ayında, Hokey Milli takım aday kadrosunda bulunan U14-U16 sporcularının ve antrenörlerinin hokey sporunu tercih etme nedenlerini belirlemektir.

Materyal ve Metot

Araştırma Grubu

Çalışmaya, 2019 yılının mart ayında, Hokey Milli takım aday kadrosunda bulunan, 10 antrenör ve 48 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Çalışma grubu toplamda 58 kişiden oluşmaktadır. Bu çalışmada kolayda örnekleme yöntemi tercih edilmiştir. Kolayda örnekleme yöntemi; araştırmacıların ulaşabileceği antrenör ve sporculardan çalışmaya gönüllü olarak katılım sağlaması olarak tanımlanmaktadır (Coşkun ve ark., 2017).

Veri Toplama Aracı

Çalışmada demografik bilgi formundan oluşan 11 soru ve Gülbahçe (2011) tarafından geliştirilen “Spor Yapma Nedenleri Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek 5 alt boyuttan ve toplamda 16 sorudan oluşmaktadır. Ölçeğin alt boyutları; “Çevreyi etkileme” (soru maddesi; 8; 9), Sosyal çevre edinmek için” (soru maddesi; 15; 16), “Çevreden etkilenme” (soru maddesi; 3; 4; 6; 7), “Yakın çevrenin etkisi” (soru maddesi; 1; 2; 5; 14) ve “Sporun yararına inanma”

(soru maddesi; 10; 11; 12; 13) olarak isimlendirilmiş ve ölçeğin alt boyutlarından alınacak en yüksek puanın spor yapma nedeninin karşılığı olabileceği olarak açıklanmıştır. Ölçeğin madde işaretlemeleri “Evet” ve “Hayır” şıkları ile işaretlenmektedir. “Spor Yapma Nedenleri Ölçeği” sorunlu madde bulundurmamakta ve ölçekteki alt boyutların 16 maddesine göre Cronbach’s Alpha katsayısının 0,76 olduğu bilinmektedir (Gülbahçe, 2011).

Verilerin Toplanması

Araştırmada veriler, anket aracılığıyla toplanmıştır. Çalışmaya katılan antrenörlere ve sporculara araştırmanın amacı, önemi ve yöntemi ile ilgili bilgilendirme yapılmıştır. Elde edilen verilerin sadece araştırma amacı ile kullanılacağı, antrenörlerin ve sporcuların isimlerinin başka hiçbir yerde paylaşılmayacağı katılımcılara ifade edilmiştir.

Verilerin Analizi

Çalışmada elde edilen veriler SPSS 26.0 sürüm programı kullanılarak istatistiksel olarak değerlendirilmiştir. Elde edilen verilere, Cronbach's Alpha güvenilirlik testi, ikiden çok küme karşılaştırmalarında ise, tek yönlü varyans analizi One Way Anova yapıldıktan sonra istatistiksel verilerin anlamlı bulunması durumunda, farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını belirlemek amacıyla Tukey testi ve ikili küme karşılaştırmasında bağımsız gruplar arası T-Test uygulanarak çalışmanın sonuçlarına istatistiksel olarak ulaşılmıştır.

Bulgular

“Spor yapma nedenleri ölçeği” kullanılarak yapılan Cronbach's Alpha güvenilirlik testinde elde edilen veriler Tablo 1’de gösterilmektedir.

Tablo 1. Cronbach's Alpha güvenilirlik testi

Cronbach’s Alpha Katsayısı	Soru Sayısı
0,798	16

Tablo 1’de spor yapma nedenleri ölçeğinin Cronbach's Alpha güvenilirlik katsayısı 0,798 olduğu görülmektedir. Bulunan bu değer çalışmamızda kullandığımız ölçeğin oldukça güvenilir olduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum çalışmada kullanılan soruların güvenilir olduğunu da göstermektedir.

Araştırmadaki katılımcıların demografik dağılımları Tablo 2’de gösterilmektedir.

Tablo 2. Araştırmadaki katılımcıların demografik dağılımları

DEĞİŞKENLER	N	%	
Mesleğiniz	Antrenör	10	17,2
	Sporcu	48	82,8
Cinsiyet	Erkek	35	60,3
	Kadın	23	39,7
Kaç Yıldır Lisanslı Hokey Oynuyorsunuz (Spor Yaşı)	1-2	8	13,8
	3-4	19	32,8
	5-6	15	25,9
	7 yıl ve Üstü	16	27,5
Oynadığınız Mevki	Kaleci	7	12,1
	Defans	22	37,9
	Orta Saha	8	13,8
	Forvet	21	36,2
Aylık Geliriniz	500-1000 TL	27	46,6
	1001-2000 TL	7	12,0
	2001-3000 TL	11	19,0
	3001 TL ve Üstü	13	22,4
Yaşadığınız Yer	Büyükşehir	28	48,3
	Şehir	17	29,3
	İlçe	9	15,5
	Köy	4	6,9
Babanızın Eğitim Durumu	İlkokul ve Ortaokul	39	67,2
	Lise	13	22,4
	Lisans	3	5,2
	Lisansüstü	3	5,2
Annenizin Eğitim Durumu	İlkokul ve Ortaokul	50	86,3
	Lise	5	8,6
	Lisans	1	1,7
	Lisansüstü	2	3,4

	Serbest Meslek	21	36,2
Babanızın Mesleği	İşçi	19	32,8
	Diğer	18	31,0
Annenizin Mesleği	Ev Hanımı	47	81,0
	Diğer	11	19,0
Ailenizde Spor Yapanlar (Siz Hariç)	Yok	34	58,6
	Kardeşler	24	41,4

Bu araştırma, 2019 yılının mart ayında, Hokey Milli takım aday kadrosunda bulunan, 10 antrenör ve 48 sporcu olmak üzere toplamda 58 kişi ile gerçekleştirilmiştir.

Araştırmaya dahil edilen katılımcıların meslek gruplarına bakıldığında; 10 kişinin antrenör (%17,2) ve 48 kişinin ise (%82,8) sporcu olduğu, cinsiyet değişkeni incelendiğinde, erkeklerin sayısının 35 kişi (%60,3) ve kadınların ise 23 kişi (%39,7) olduğu görülmektedir. Katılımcıların, kaç yıldır lisanslı hokey oynuyorsunuz (spor yaşı) değişkenine bakıldığında, 1-2 yıl spor yaşı olanların 8 kişi (%13,8), 3-4 yıl spor yaşı olanların 19 kişi (%32,8), 5-6 yıl spor yaşı olanların 15 kişi (%25,9) ve 7 yıl ve üstü spor yaşı olanların sayısının ise 16 kişi (%27,5) olduğu, hokey sporcularının oynadığı mevki değişkenleri incelendiğinde; kaleci olanların 7 kişi (%12,1), defans olanların 22 kişi (%37,9), orta saha olanların 8 kişi (%13,8) ve forvet olan oyuncuların ise 21 kişi (%36,2) olduğu, çalışmaya katılanların aylık gelir düzeylerine bakıldığında, 500-1000 TL aylık geliri olanların 27 kişi (%46,6), 1001-2000 TL aylık geliri olanların 7 kişi (%12,0), 2001-3000 TL aylık geliri olanların 11 kişi (%19,0), 3001 TL ve üstü aylık geliri olanların ise 13 kişi (%22,4) olduğu görülmekte ve katılımcıların yaşadığı yer değişkeni incelendiğinde, büyükşehir de yaşayanların 28 kişi (%48,3), şehir de yaşayanların 17 kişi (%29,3), ilçe de yaşayanların 9 kişi (%15,5) ve köyde yaşayanların ise 4 kişi (%6,9) olduğu, antrenörlerin ve sporcuların baba eğitim durumları incelendiğinde; ilkokul ve ortaokul mezunu olanların 39 kişi (%67,2), lise mezunu olanların 13 kişi (%22,4), lisans mezunu olanların 3 kişi (%5,2) ve lisansüstü mezunu olanların ise 3 kişi (%5,2) olduğu, anne eğitim durumlarına bakıldığında; ilkokul ve ortaokul mezunu olanların 50 kişi (%86,3), lise mezunu olanların 5 kişi (%8,6), lisans mezunu olanların 1 kişi (%1,7) ve lisansüstü mezunu olanların ise 2 kişi (%3,4) olduğu, sporcu ve antrenörlerin baba meslek grupları incelendiğinde, serbest meslek grubunda olanların 21 kişi (%36,2), işçi grubunda olanların 19 kişi (%32,8) ve diğer meslek gruplarına sahip olanların ise 18 kişi (%31,0) olduğu, anne meslek grupları

incelendiğinde; ev hanımı olanların 47 kişi (%81,0) ve diğer meslek grubuna sahip olanların ise 11 kişi (%19,0) olduğu ayrıca ailede spor yapanlar (siz hariç) değişkenine bakıldığında ise ailemde benden başka spor yapan yok diyenlerin 34 kişi (%58,6), ailemde benden başka spor yapan kardeşlerim de var diyenlerin ise 24 kişi (%41,4) olduğu görülmüştür.

Araştırmadaki katılımcıların kaç yıldır lisanslı hokey oynuyorsunuz? (spor yaşı) değişkenine göre One Way Anova-Tukey sonuçları Tablo 3'te gösterilmektedir.

Tablo 3. Katılımcıların kaç yıldır lisanslı hokey oynuyorsunuz? (spor yaşı) değişkenine göre One Way Anova-Tukey test sonuçları

Ölçek	Kaç Yıldır Lisanslı Hokey Oynuyorsunuz? (Spor Yaşı)				f	p	Tukey
	n	x	ss				
Spor Yapma Nedenleri Ölçeği	1-2	8	1,500	0,137	0,513	0,675	-
	3-4	19	1,453	0,226			
	5-6	15	1,541	0,194			
	7 yıl ve Üstü	16	1,457	0,288			

*p<0,05 düzeyinde anlamlı

Katılımcıların “kaç yıldır lisanslı hokey oynuyorsunuz? (spor yaşı)” değişkeni ile “spor yapma nedenleri ölçeği” arasındaki anlamlı farkların olup olmadığını belirlemek amacı ile yapılan One Way Anova-Tukey analiz sonuçlarını incelediğimizde (p<0,05) düzeyinde anlamlı farklılıkların olmadığı belirlenmiştir. Bu sonuç, hokey sporcularının ve antrenörlerinin spor yapma nedenleri ölçeğinde, katılımcıların; kaç yıldır lisanslı hokey oynuyorsunuz? (spor yaşı) değişkeninin etkili olmadığını göstermektedir.

Araştırmadaki katılımcıların oynadığınız mevki değişkenine göre One Way Anova-Tukey sonuçları Tablo 4'te gösterilmektedir.

Tablo 4. Katılımcıların oynadığınız mevki değişkenine göre One Way Anova-Tukey test sonuçları

Ölçek	Oynadığınız Mevki	n	x	ss	f	p	Tukey
Spor Yapma Nedenleri Ölçeği	Kaleci	7	1,463	0,148	0,075	0,975	-
	Defans	22	1,471	0,260			
	Orta Saha	8	1,492	0,207			
	Forvet	21	1,500	0,227			

*p<0,05 düzeyinde anlamlı

Katılımcıların “oynadığınız mevki” değişkeni ile “spor yapma nedenleri ölçeği” arasındaki anlamlı farkların olup olmadığını belirlemek amacı ile yapılan One Way Anova-Tukey analiz sonuçlarını incelediğimizde (p<0,05) düzeyinde anlamlı farklılıkların olmadığı belirlenmiştir. Bu sonuç, hokey sporcularının ve antrenörlerinin spor yapma nedenleri ölçeğinde, katılımcıların; oynadığınız mevki değişkeninin etkili olmadığını göstermektedir.

Araştırmadaki katılımcıların aylık gelir değişkenine göre One Way Anova-Tukey sonuçları Tablo 5’te gösterilmektedir.

Tablo 5. Katılımcıların aylık gelir düzeyine göre One Way Anova-Tukey Test sonuçları

Ölçek	Aylık Geliriniz	n	x	ss	f	p	Tukey
Spor Yapma Nedenleri Ölçeği	500-1000 TL	27	1,485	0,241	1,611	0,198	-
	1001-2000 TL	7	1,607	0,199			
	2001-3000 TL	11	1,522	0,125			
	3001 TL ve Üstü	13	1,389	0,251			

*p<0,05 düzeyinde anlamlı

Katılımcıların “aylık gelir” değişkeni ile “spor yapma nedenleri ölçeği” arasındaki anlamlı farkların olup olmadığını belirlemek amacı ile yapılan One Way Anova-Tukey analiz sonuçlarını incelediğimizde (p<0,05) düzeyinde anlamlı farklılıkların olmadığı belirlenmiştir. Bu sonuç, hokey sporcularının ve antrenörlerinin spor yapma nedenleri ölçeğinde, katılımcıların; aylık gelir değişkeninin etkili olmadığını göstermektedir.

Araştırmadaki katılımcıların yaşadığınız yer değişkenine göre One Way Anova-Tukey sonuçları Tablo 6’da gösterilmektedir.

Tablo 6. Katılımcıların yaşadığınız yer değişkenine göre One Way Anova-Tukey test sonuçları

Ölçek	Yaşadığınız Yer	n	x	ss	f	p	Tukey
Spor Yapma Nedenleri Ölçeği	Büyükşehir	28	1,465	0,252	0,618	0,606	-
	Şehir	17	1,544	0,181			
	İlçe	9	1,430	0,258			
	Köy	4	1,468	0,108			

*p<0,05 düzeyinde anlamlı

Katılımcıların “yaşadığınız yer” değişkeni ile “spor yapma nedenleri ölçeği” arasındaki anlamlı farkların olup olmadığını belirlemek amacı ile yapılan One Way Anova-Tukey analiz sonuçlarını incelediğimizde (p<0,05) düzeyinde anlamlı farklılıkların olmadığı belirlenmiştir. Bu sonuç, hokey sporcularının ve antrenörlerinin spor yapma nedenleri ölçeğinde, katılımcıların; yaşadığınız yer değişkeninin etkili olmadığını göstermektedir.

Araştırmadaki katılımcıların baba eğitim durumu değişkenine göre One Way Anova-Tukey sonuçları Tablo 7’de gösterilmektedir.

Tablo 7. Katılımcıların baba eğitim durumu değişkenine göre One Way Anova-Tukey Test sonuçları

Ölçek	Baba Eğitim Durumu	n	x	ss	f	p	Tukey
Spor Yapma Nedenleri Ölçeği	İlkokul ve Ortaokul	39	1,524	0,208	3,199	0,030*	İlkokul ve Ortaokul >Lisans
	Lise	13	1,418	0,228			
	Lisans	3	1,166	0,288			
	Lisansüstü	3	1,562	0,108			

*p<0,05 düzeyinde anlamlı

Katılımcıların “baba eğitim durumu” değişkeni ile “spor yapma nedenleri ölçeği” arasındaki anlamlı farkların olup olmadığını belirlemek amacı ile yapılan One Way Anova-Tukey analiz sonuçlarını incelediğimizde (p<0,05) düzeyinde anlamlı farklılıkların olduğu

belirlenmiştir. Bu sonuç, hokey sporcularının ve antrenörlerinin spor yapma nedenleri ölçeğinde, katılımcıların; baba eğitim durumu değişkeninin etkili olduğunu göstermektedir.

Araştırmadaki katılımcıların anne eğitim durumu değişkenine göre One Way Anova-Tukey sonuçları Tablo 8’de gösterilmektedir.

Tablo 8. Katılımcıların anne eğitim durumu değişkenine göre One Way Anova-Tukey test sonuçları

Ölçek	Anne Eğitim Durumu	n	x	ss	f	p	Tukey
Spor Yapma Nedenleri Ölçeği	İlkokul ve Ortaokul	50	1,493	0,232	0,330	0,804	-
	Lise	5	1,400	0,223			
	Lisans	1	1,375	-			
	Lisansüstü	2	1,500	0,000			

*p<0,05 düzeyinde anlamlı

Katılımcıların “anne eğitim durumu” değişkeni ile “spor yapma nedenleri ölçeği” arasındaki anlamlı farkların olup olmadığını belirlemek amacı ile yapılan One Way Anova-Tukey analiz sonuçlarını incelediğimizde (p<0,05) düzeyinde anlamlı farklılıkların olmadığı belirlenmiştir. Bu sonuç, hokey sporcularının ve antrenörlerinin spor yapma nedenleri ölçeğinde, katılımcıların; anne eğitim durumu değişkeninin etkili olmadığını göstermektedir.

Araştırmadaki katılımcıların babasının mesleği değişkenine göre One Way Anova-Tukey sonuçları Tablo 9’da gösterilmektedir.

Tablo 9. Katılımcıların babasının mesleği değişkenine göre One Way Anova-Tukey test sonuçları

Ölçek	Babanızın Mesleği	n	x	ss	f	p	Tukey
Spor Yapma Nedenleri Ölçeği	Serbest Meslek	21	1,529	0,214	0,784	0,462	-
	İşçi	19	1,440	0,223			
	Diğer	18	1,475	0,243			

*p<0,05 düzeyinde anlamlı

Katılımcıların “babasının mesleği” değişkeni ile “spor yapma nedenleri ölçeği” arasındaki anlamlı farkların olup olmadığını belirlemek amacı ile yapılan One Way Anova-Tukey analiz sonuçlarını incelediğimizde (p<0,05) düzeyinde anlamlı farklılıkların olmadığı

belirlenmiştir. Bu sonuç, hokey sporcularının ve antrenörlerinin spor yapma nedenleri ölçeğinde, katılımcıların; babanızın mesleği değişkeninin etkili olmadığını göstermektedir.

Araştırmadaki katılımcıların meslek değişkenine göre T- Test sonuçları Tablo 10’da gösterilmektedir.

Tablo 10. Katılımcıların meslek değişkenine göre T-test sonuçları

Ölçek	Meslek	n	x	ss	sd	t	p
Spor Yapma Nedenleri Ölçeği	Antrenör	10	1,393	0,333	10,337	-0,997	0,341
	Sporcu	48	1,502	0,196			

*p<0,05 düzeyinde anlamlı

Katılımcıların “meslek” değişkeni ile “spor yapma nedenleri ölçeği” arasındaki anlamlı farkların olup olmadığını belirlemek amacı ile yapılan T- Test analiz sonuçlarını incelediğimizde (p<0,05) düzeyinde anlamlı farklılıkların olmadığı belirlenmiştir. Bu sonuç, hokey sporcularının ve antrenörlerinin spor yapma nedenleri ölçeğinde, katılımcıların; meslek değişkeninin etkili olmadığını göstermektedir.

Araştırmadaki katılımcıların cinsiyet değişkenine göre T- Test sonuçları Tablo 11’de gösterilmektedir.

Tablo 11. Katılımcıların cinsiyet değişkenine göre T-test sonuçları

Ölçek	Cinsiyetiniz	n	x	ss	sd	t	p
Spor Yapma Nedenleri Ölçeği	Erkek	35	1,425	0,220	56,000	-2,562	0,013 *
	Kadın	23	1,573	0,207			

*p<0,05 düzeyinde anlamlı

Katılımcıların “cinsiyet” değişkeni ile “spor yapma nedenleri ölçeği” arasındaki anlamlı farkların olup olmadığını belirlemek amacı ile yapılan T- Test analiz sonuçlarını incelediğimizde (p<0,05) düzeyinde anlamlı farklılıkların olduğu belirlenmiştir. Bu sonuç, hokey sporcularının ve antrenörlerinin spor yapma nedenleri ölçeğinde, katılımcıların; cinsiyet değişkeninin etkili olduğunu göstermektedir.

Araştırmadaki katılımcıların anne mesleği değişkenine göre T- Test sonuçları Tablo 12’de gösterilmektedir.

Tablo 12. Katılımcıların anne mesleği değişkenine göre T-test sonuçları

Ölçek	Anne Mesleği	n	x	ss	sd	t	p
Spor Yapma	Ev Hanımı	47	1,473	0,237	56,000	-0,724	0,472
Nedenleri Ölçeği	Diğer	11	1,528	0,170			

*p<0,05 düzeyinde anlamlı

Katılımcıların “anne mesleği” değişkeni ile “spor yapma nedenleri ölçeği” arasındaki anlamlı farkların olup olmadığını belirlemek amacı ile yapılan T- Test analiz sonuçlarını incelediğimizde (p<0,05) düzeyinde anlamlı farklılıkların olmadığı belirlenmiştir. Bu sonuç, hokey sporcularının ve antrenörlerinin spor yapma nedenleri ölçeğinde, katılımcıların; anne mesleği değişkeninin etkili olmadığını göstermektedir.

Araştırmadaki katılımcıların ailenizde spor yapanlar (siz hariç) değişkenine göre T- Test sonuçları Tablo 13’te gösterilmektedir.

Tablo 13. Katılımcıların ailenizde spor yapanlar (siz hariç) değişkenine göre T-test sonuçları

Ölçek	Ailenizde Spor Yapanlar (Siz Hariç)	n	x	ss	sd	t	p
Spor Yapma	Yok	34	1,462	0,237	56,000	-0,824	0,413
Nedenleri Ölçeği	Kardeşler	24	1,513	0,210			

*p<0,05 düzeyinde anlamlı

Katılımcıların “ailenizde spor yapanlar (siz hariç)” değişkeni ile “spor yapma nedenleri ölçeği” arasındaki anlamlı farkların olup olmadığını belirlemek amacı ile yapılan T- Test analiz sonuçlarını incelediğimizde (p<0,05) düzeyinde anlamlı farklılıkların olmadığı belirlenmiştir. Bu sonuç, hokey sporcularının ve antrenörlerinin spor yapma nedenleri ölçeğinde, katılımcıların; ailenizde spor yapanlar (siz hariç) değişkeninin etkili olmadığını göstermektedir.

Tartışma

Spor yapan insanlar, içerisinde bulunduğu ortamda sosyalleşme yaşayabildiği gibi aynı zamanda fiziksel etkinlik sayesinde kendilerini zinde tutmaktadırlar. Kişilerin yaptığı spor aktiviteleri ile birlikte ruhsal, bedensel, fiziksel, kas ve iskelet yapısı ayrıca yüksek koordinasyon açısından zinde olmaları sağlanmaktadır. İnsanların yapmış oldukları spor aktiviteleri sayesinde kişilik özelliklerinde de değişimler yaşamaktadırlar. Yapılan spor

branşlarına göre değişiklik gösterdiği de bilinmektedir. Yapılan bazı çalışmalarda aktivitelere katılan kişilerin kişilik, ruh ve beden yapısında olumlu gelişmeler yaşadığı ayrıca özgüveni artırma, arkadaşlarına ve rakibine saygı gösterebilme, dayanışmayı sağlayabilme, oto kontrolünü geliştirebilme ve pozitif tutumları geliştirebilme de kendilerine katkılar sağladığı da görülmektedir (Kuru ve Gülsüm 2006; İlhan ve ark., 2011).

İletişimin en fazla yaşandığı organizasyonların başında sporun geldiği ve bireylerin spor aktiviteleri ile birlikte çevre ile olan iletişimlerinin arttığı ve bireylerin daha fazla sosyalleşme yaşadıkları görülmektedir. Spor yapan kişilerin; iç dünyasından uzaklaşıp dış dünyaya açıldıkları, yeni arkadaşlıklar kurdukları ve sosyal etkileşim içerisinde oldukları bilinmektedir. Spor yaşı, spor türü ve spor düzeylerinin spora olan yoğun ilginin artmasına sebep olmaktadır. Fiziksel uygunluğu ve sağlık açısından kişilerin kendilerini geliştirmek amacı ile yapılan sportif aktiviteler ve fiziksel uygunluk açısından bazı ülkelerin katılım oranları incelendiğinde Hollanda'da %56, Almanya'da %53, İngiltere'de %41, Fransa'da %39, İtalya'da %35 ve İspanya'da %28 oranlarında olduğu bilirken Türkiye'de ise bu oranın %3,5 olduğu ve ülkeler bazında fiziksel aktivitelere katılımında en düşük düzeylerin içinde olduğu da bilinmektedir (Bottenburg, 2011; Ziyagil, 2014; Bayrak ve Nacar, 2015; Akçakoyun ve ark., 2016).

Spor yaşı değişkenine bakıldığında, bulduğumuz sonuçlarda anlamlı farklılıkların olmadığı görülmüştür (Tablo 3). Spor yaşı ile spor yapan ve yapmayan bireylerin katıldığı bazı çalışmalar incelendiğinde anlamlı farklılıkların olmadığını bildiren çalışmaların olduğu görülmektedir. Parrott ve ark., (2001), sporcular ile yaptıkları çalışmalarında spor yaşı değişkeninde anlamlı farklılıkların olmadığını bildirmişlerdir. Hacıcaferoğlu ve ark., (2015), sporcular ile yaptıkları araştırmalarında spor yaşı değişkeninde anlamlı bir farklılığın olmadığını belirlemişlerdir. Yoka ve ark., (2021), sporcular ile ilgili araştırmalarında spor yaşı değişkeninde anlamlı bir ilişkinin olmadığını bildirmişlerdir. Literatürde yapılan bazı çalışmalarda spor yaşı değişkeni ile anlamlı farklılığın olduğunu ortaya koyan araştırmaların olduğu da görülmektedir (Lim ve ark., 2010; Diego-Gomez ve ark., 2017). Aşçı ve ark., (1993), profesyonel futbolcular ile yaptıkları çalışmalarında uzun yıllar futbol oynayan sporcuların anlamlı sonuçlar verdiğini belirlemişlerdir. Polat (2014), egzersiz yapan ve yapmayan 400 birey ile yapılan çalışmada, spor yaşı değişkeninde anlamlı farklılıkların olduğunu bildirmiştir. Karagöz ve Karagün (2015), düzenli ve profesyonel düzeyde spor yapıldığı takdirde alışılmışlık düzeyinin de artacağını belirlemek için, 480 profesyonel futbolcu ile yaptıkları araştırmalarında spor yılı arttıkça sporculardaki beden imajının,

güvenin ve alışılmışlık düzeylerinin de artabileceğini belirlemişlerdir. Yıldırım (2018), spor yapan ve yapmayan öğrencileri incelediği yüksek lisans tez çalışmasında, spor yaşında 4 yılın çok önemli olduğunu, 4-6 yıl ve 6 yıl üstü spor yapan öğrencilerin en yüksek puana sahip olduğunu bildirmiştir. Bedensel engelliler ile yapılan bir çalışmada, spor yapan kişilerin spor yaşının artması ile birlikte bireylerde psikolojik dayanıklılığın da yüksek derecede arttığı belirlenmiştir (Yavuz, 2019). Karademir ve Aak (2019), üniversite öğrencileri ile yaptıkları çalışmalarında, uzun süre spor yapan bireylerin geçirilen zamanın olumlu ve verimli geçirildiğini belirlemişlerdir. Bu farklılıkların yaş, cinsiyet, eğitim durumu ve aylık gelir düzeylerinden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Oynamış oldukları mevki değişkenleri incelendiğinde, bulduğumuz sonuçlarda anlamlı farklılıkların olmadığı belirlenmiştir (Tablo 4). Kesilmiş ve ark., (2020), futbolcular ile yapılan çalışmalarında, sporcuların oynadıkları mevkileri ile anlamlı farklılıklar ortaya koymadığını belirlemişlerdir. Su ve ark., (2021), kadın sporcular ile yapmış oldukları araştırmalarında sporcuların oynadıkları mevki değişkeninde anlamlı farklılıkların olmadığını ortaya koymuşlardır. Literatürde mevki değişkeninde anlamlı farklılıklar ortaya koyan çalışmaların olduğu da bilinmektedir (Andrew ve ark., 2007; Eloff ve ark., 2011; Sangari ve ark., 2012; Atasoy ve Altın Ekiz, 2021). Abakay ve Kuru (2010), sporcular ile yaptıkları araştırmalarında, sporcuların oynadığı mevki değişkeninin çok önemli olduğunu ve anlamlı farklılıklar ortaya koyduğunu bildirmişlerdir. Ayrıca Aksoy (2021), sporcular ile yaptığı araştırmalarında mevki değişkeninin de anlamlı farklılıkların olduğu sonucunu ortaya koymuştur. Bu farklılıkların takım sporu veya bireysel spor olmasından, cinsiyet ve yaş değişkeninden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Aylık gelir değişkenine bakıldığında, bulduğumuz sonuçlarda anlamlı farklılıkların olmadığı görülmüştür (Tablo 5). Yönet ve ark., (2016), orta öğretim düzeyinde okuyan 200 öğrenci ile yaptıkları çalışmalarında aylık gelir değişkeninin de anlamlı farklılıkların olmadığını bildirmişlerdir. Yıldırım (2018), spor yapan ve yapmayan öğrencileri incelediği yüksek lisans tezinde, öğrencilerin gelir düzeylerinde anlamlı sonuçlar olmadığını bildirerek, bizim araştırmamızdaki sonuçlarımızı destekler niteliktedir. Birinci (2019), yaptığı çalışmada, aylık gelir düzeyinde anlamlı farklılıkların olmadığını belirtirken, bu çalışmaya benzer çalışmaların da literatürde bulunduğu bilinmektedir (Erşan ve ark., 2009). Literatürde yapılan bazı çalışmalarda aylık gelir değişkeninde anlamlı farklılığın olduğunu bildiren sonuçlara da rastlanmıştır (Lim ve ark., 2010; Diego-Gomez ve ark., 2017). Yentür (2004), elit kadın sporcular ile yaptığı çalışmada anlamlı farklılıkların olduğunu belirlemiştir. Ak

ve Kaya (2017), amatör futbolculara yaptıkları çalışmalarında aylık gelir düzeylerinde anlamlı farklılıkların olduğunu ortaya koymuşlardır. Oluşan bu farklılıkların katılımcı sayısı, cinsiyet, eğitim düzeyleri gibi değişkenlerden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Baba eğitim durumu değişkeni incelendiğinde, anlamlı farklılıkların olduğu görülmektedir (Tablo 7). Literatürde yapılan bazı çalışmalarda ailelerin eğitim durumlarında anlamlı farklılığın olduğunu bildiren çalışmaların, bizim çalışmamızı destekleyen sonuçları verdiği görülmektedir (Lim ve ark., 2010; Diego-Gomez ve ark., 2017). Pakyardim (2020), Türkiye gençler şampiyonasına katılan 15-18 yaş arasındaki 371 sporcu ile yaptığı çalışmada, baba eğitim durumu değişkeninin de anlamlı farklılıkların olduğunu belirlemiştir. Dalkılıç (2011), öğrenciler ile yaptığı çalışmada baba eğitim durumunda anlamlı farklılıkların olmadığını belirlemiştir. Yıldırım (2018), spor yapan ve yapmayan öğrencileri incelediği yüksek lisans tezinde, öğrenci ailelerinin eğitim durumlarında anlamlı farklılığın olmadığını bildirmiştir. Hocalar (2018), spor lisesinde öğrenim gören öğrenciler ile yaptığı araştırmasında baba eğitim durumu değişkeninde anlamlı farklılıkların olmadığını belirlemiştir. Güleri (2014), U14 ve U17 yaş gruplarında olan toplam 400 futbolcu ile yaptığı çalışmada baba eğitim durumu değişkeninin de anlamlı farklılıkların olmadığını bildirmiştir. Umuzdaş ve Umuzdaş (2015), 8. Sınıf ve ortaokul öğrencileri olmak üzere toplamda 497 öğrenci ile yaptıkları çalışmalarında baba eğitim durumu değişkeninde anlamlı farklılıkların olmadığını belirlemişlerdir. Bu farklılıkların yaşanılan yer, aylık gelir düzeyleri ve eğitim düzeylerindeki değişikliklerden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Katılımcıların meslek değişkenlerine bakıldığında, bulduğumuz sonuçlarda anlamlı farklılıkların olmadığı görülmüştür (Tablo 10). Literatürde yapılan bazı araştırmaların sonuçları, bizim elde ettiğimiz sonuçları destekler niteliğindedir (Bedir, 2008; Yıldız, 2019). Polat (2014), egzersiz yapan ve yapmayan toplam 400 birey ile gerçekleştirdiği çalışmada meslek değişkeni ile anlamlı farklılıkların olmadığını bildirmiştir. Kul ve Gıdık (2021), futbolcular ve antrenörler ile yaptıkları araştırmalarında, çalışmaya katılan sporcuların meslek değişkenlerine göre anlamlı farklılıkların olmadığını bildirmişlerdir. Literatürde bizim çalışmamızın sonuçlarından farklı sonuçlar bulan araştırmalarda bulunmaktadır. Tepeköylü ve ark., (2011), üniversite takımlarında spor yapan ve hiç spor yapmayan bireyler ile yaptıkları çalışmalarında okul takımında oynayan öğrencilerin, spor yapmayan öğrencilere göre daha anlamlı sonuçlar verdiğini belirlemişlerdir. Gıdık (2021), futbolcular ile yapmış olduğu yüksek lisans tez çalışmasında meslek ile kaygı düzeyleri arasında anlamlı farklılıkların

olduğunu bildirmiştir. Bu farklılıkların antrenör ve sporcuların yaş, cinsiyet, eğitim durumları, aylık gelirleri gibi farklı değişkenlerden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Cinsiyet değişkenine bakıldığında, bulduğumuz sonuçlarda anlamlı farklılıkların olduğu görülmüştür (Tablo 11). Bazı araştırmaların elde ettiği sonuçlara bakıldığında, sokak dansçıları ve modern dansçıların, dans etmeyen ve aktivite yapmayan üniversiteli kadınlara oranla daha anlamlı farklılıkların olduğu sonucunu bulmuşlardır (Swami ve Tovée, 2009; Langdon ve Petracca, 2010; Çiçek ve ark., 2017). Brylinsky (1990), 15-25 yaş arasındaki spor yapan ve yapmayan kadınlar ile yapılan çalışmada, spor yapan kadınların, yapmayanlara göre anlamlı sonuçlar gösterdiğini belirtmiştir. Wathins ve Regmi (1989), 202 kız ve 196 erkek öğrenci ile yaptıkları çalışmalarında erkek çocuklarının kız çocuklara oranla spora yönelmelerinin daha fazla olduğunu belirlemişlerdir. Aşçı ve ark., (1997), 174 spor yapmayan ve 174 spor yapan olmak üzere toplamda 348 erkek öğrenci ile yaptıkları çalışmalarında spor yapan öğrencilerin, yapmayan öğrencilere göre yüksek sonuçlar verdiğini bulmuşlardır. Bayar ve Kuruç (2000), spor yapan ve yapmayan bireyleri incelediği araştırmasında spor yapan kişilerin spor yapmayan bireylere göre daha girişken, daha uyumlu ve kendilerine olan güvenlerinin daha fazla olduğunu bildirmişlerdir. Heather ve ark., (2001), sporcu olan ve olmayan 78 birey ile yaptıkları çalışmalarında sürekli sportif aktivite yapan öğrencilerin, yapmayan öğrencilere oranla anlamlı sonuçlar verdiğini belirtmişlerdir. Bilgen (2014), Gençlik merkezi üzerinde açılan kursiyerler ile yapılan çalışmada cinsiyet değişkeni ile anlamlı farklılıklar elde etmiştir. Abakay ve ark., (2017), üniversite öğrencileri ile yaptıkları çalışmalarında cinsiyet değişkeninde anlamlı farklılıklar bulduklarını bildirmişlerdir. Miguel ve ark., (2017), fiziksel aktivite yapan ve yapmayan erkekler ile yaptıkları araştırmalarında düzenli spor yapan erkeklerin, düzenli olarak spor yapmayan erkeklere oranla daha anlamlı sonuçlar verdiğini ortaya koymuşlardır. Evli ve ark., (2020), demografik değişkenler bakımından inceledikleri çalışmalarında, cinsiyet değişkeni ile anlamlı farklılıkların olduğunu ortaya koydukları da bilinmektedir. Çelik ve ark., (2021), öğrenciler ile yaptıkları araştırmalarında, cinsiyet değişkeninde anlamlı farklılıkların olduğunu ortaya koymuşlardır. Ayrıca Kul ve ark., (2021), yapmış oldukları araştırmalarında, cinsiyet değişkeninde anlamlı farklılıkların olduğunu belirlemişlerdir. Yapılan bazı araştırmaların, çalışmamızı desteklediği görülse de literatürde çalışmamızı desteklemeyen farklı sonuçların da olduğu görülmektedir. Arthur ve ark., (2003), yetişkin bireyler ile yaptıkları çalışmalarında cinsiyet değişkeninde anlamlı sonuçlar bulunmadığını ortaya koymuşlardır. Avan (2015), 18-30 yaş arasındaki kişiler ile yaptığı çalışmada anlamlı farklılıkların olmadığını bildirmiştir. Köse (2016),

düzenli egzersiz yapan bireyler ile yapılan çalışmada anlamlı farklılıkların olmadığı sonucunu bulmuştur. Hergüner ve ark., (1997), 200 erkek ve 200 kadın olmak üzere toplamda 400 üniversite öğrencisi ile yaptıkları çalışmalarında cinsiyet değişkeni ile anlamlı farklılıkların olmadığı sonucunu bulmuşlardır. Polat (2014), egzersiz yapan ve yapmayan bireyler ile yapılan çalışmada cinsiyet değişkeni ile anlamlı farklılıkların olmadığını bildirmiştir. Eraslan ve Aydoğan (2016), fitness ve vücut geliştirme merkezlerinde 36 kadın ve 78 erkek katılımcı ile yapılan çalışmalarında cinsiyet değişkeni ile anlamlı farklılıkların olmadığı sonucunu ortaya koymuşlardır. Yönet ve ark., (2016), orta öğretim okuyan 200 öğrenci ile yaptıkları çalışmalarında cinsiyet değişkeninin de anlamlı farklılıkların olmadığını bildirmişlerdir. Çağlayan ve ark., (2020), çalışmalarında cinsiyet değişkeninde anlamlı farklılıkların olmadığını bildirmişlerdir. Öktem ve ark., (2020), olimpiyat oyunlarına katılmaya aday olan boksörlerin cinsiyet değişkeni ile anlamlı farklılıklara rastlanmadığını bildirmişlerdir. Oluşan bu farklılıkların spor branşlarının farklılıklarından, yaş, eğitim durumu ve yaşanılan yer değişkeninden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Sonuç ve Öneriler

Bu çalışma, 2019 yılının mart ayında, U-14-U-16 Hokey Milli takım aday kadrosunda bulunan antrenörlerin ve sporcuların katılımları ile hokey sporunu tercih etme nedenlerini belirlemek amacı ile yapılmıştır.

Elde edilen bulgularda meslek, kaç yıldır lisanslı hokey oynuyorsunuz (spor yaşı), oynadığınız mevki, aylık gelir, yaşadığınız yer, anne eğitim durumu, baba mesleği, anne mesleği ve ailenizde spor yapanlar (siz hariç) gibi birçok farklı değişkenin, hokey sporunu tercih etme nedenleri arasında $p < 0,05$ seviyesinde anlamlı farklılıkların bulunmadığı sonucu ortaya koyulmuştur. Ayrıca cinsiyet ve baba eğitim durumu gibi değişkenlere bakıldığında ise $p < 0,05$ seviyesinde anlamlı farklılıkların olduğu da görülmektedir. Bu farklılıkların sporcuların ve antrenörlerin yaş, cinsiyet, anne ve baba eğitim durumları gibi demografik değişkenlerden kaynaklanabileceği düşünülmektedir. Ayrıca hokey sporu ile sonradan tanışan bireylerin, bu spora devam edecekleri ve yakın çevrelerine duyurabilecekleri de düşünülmektedir. Bu çalışmanın değişik spor branşlarına da uygulanabilmesi ve farklı yaş kategorilerine yapılabilmesi yeni araştırmalar için fikir olabileceği düşünülmektedir.

Hokey sporunun daha fazla gelişmesi için küçük yaş gruplarındaki sporcuların, büyük yaş gruplarındaki sporcular gibi daha fazla tanıtılması ve yapılabilecek müsabakaların daha

kapsamlı ve daha farklı bölgelerde yapılması, hokey sporunun daha fazla tanınmasında ve gelişmesinde faydalı olabileceği düşünülmektedir.

Araştırmamızda bulunan sporcuların, yaş gruplarının yanında, daha ileri yaş gruplarının da çalışmaya dahil edilebilecek daha geniş kapsamlı çalışmalar yapılabilir.

Yapılan çalışmada sadece, U14-U16 yaş gruplarından sorumlu antrenörlerin olduğu, hokey federasyonu bünyesinde bulunan bütün antrenörlerin katılımı ile yapılabilecek daha kapsamlı çalışmaların da olması spor dalı ve federasyon açısından daha iyi olabileceği düşünülmektedir.

Teşekkür

Türkiye Hokey Federasyon Başkanı Sadık Karakan'a, Türkiye Hokey Federasyonu Başkanvekili Bayram Yüksel'e, Türkiye Hokey Federasyonu Teknik Kurul Başkanı Mustafa Çakır'a, U-14-U-16 Hokey Milli Takım antrenörleri Mustafa Çilkız, Serdar Celasun ve Gökhan Kaya'ya aynı zamanda Türkiye Hokey Federasyonu bünyesinde bulunan sporcularına, teknik heyetine ve tüm çalışanlarına çok teşekkür ediyorum.

Araştırmacıların Katkı Oranı Beyan Özeti

Yazarlar makaleye eşit oranda katkı sağlamış olduklarını beyan ederler.

Çıkar Çatışması Beyanı

Makale yazarı herhangi bir çıkar çatışması olmadığını beyan eder.

Kaynaklar

Abakay U, Kuru E., 2010. Profesyonel ve amatör futbolcuların statü değişkeni açısından başarı motivasyonu farklılıkları. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4(3): 186-191.

Abakay U, Alıncak F, Ay S., 2017. Üniversite öğrencilerinin beden algısı ve atılganlık düzeylerinin incelenmesi. *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 5(9): 12-18.

Ak E, Kaya İ., 2017. İzmir 1. amatör kümede mücadele eden futbol takımlarındaki oyuncuların süreklilik ve durumluluk kaygılarının belirlenmesi. *International Journal of Contemporary Educational Studies*, 3(2): 68-79.

Akçakoyun F, Tezcan E, Ceylan M, Mutlu V., 2016. The investigation of the communication skill levels of university students according to physical activity participation. *IntJSCS*, 4(2): 615-624.

Aksoy R., 2021. Futbolcular ile taekwondocuların zihinsel antrenman beceri düzeylerinin karşılaştırılması. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Gelişim Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul.

Andrew M, Potgieter JC, Grobbelaar HV., 2007. Sport psychological skill levels and related psychosocial factors that distinguish between rugby union players of different participation levels. North-West University, 29(1): 1-14.

Anonim., 2022. Hokey tarihçesi. <https://www.turkhokey.gov.tr/sayfalar/2/tarihce>, (Erişim tarihi: 02.02.2022).

Arthur DS, Philip JB, Evangelia GM, Dimitra GT, Margarita KN., 2003. Body image perception, satisfaction and somatotype in male and female athletes and non-athletes: results using a novel morphing technique. Journal of Sports Sciences, 21(10): 815-823.

Aşçı FH, Gökmen H, Tiryaki G, Aşçı A., 1997. Self-concept and body image of Turkish high school male athletes and nonathletes. Libya Publishers, 32(128): 959-968.

Aşçı FH, Gökmen H, Tiryaki G, Aşçı A, Zorba E., 1993. Sportif katılımın liseli erkek öğrencilerin beden bölgelerinden hoşnut olma düzeyleri üzerine etkisi. Ankara Spor Bilimleri Dergisi, 4(3): 38-47.

Atasoy B, Kuter FÖ., 2005. Küreselleşme ve spor. Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 18(1): 11-22.

Atasoy M, Altun Ekiz M., 2021. Futbolcuların güdülenme (motivasyon) ve imgeleme düzeyleri arasındaki ilişkinin araştırılması. Uluslararası Bozok Spor Bilimleri Dergisi, 2(2): 119-136.

Avan Z., 2015. Özel bir spor merkezine devam eden 18-30 yaş arası bireylerin beslenme durumlarının ve beden algılarının değerlendirilmesi. Ankara: Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi.

Bayar P, Koruç Z., 2000. Spor yapan ve yapmayan bayanların kişilik özelliklerinin karşılaştırılması. Hacettepe Üniversitesi 6. Spor Bilimleri Kongresi Bildiri Özetleri, 236.

Bedir R., 2008. Taekwondo Milli takım sporcularının durumluk kaygı düzeylerinin başarıya etkisi. Doktora Tezi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Selçuk Üniversitesi, Konya.

Bayrak E, Nacar E., 2015. Profesyonel takım sporlarında görev yapan antrenörlerin iletişim beceri düzeylerinin araştırılması. ASOS, 14: 391-405.

Bilgen H., 2014. Gençlik merkezinde yürütülen kurslara katılan gençlerin iletişim becerisi ve sosyal becerilerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi: Ankara ili

Yenimahalle Örneği. Ankara: Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi.

Birinci R., 2019. Spor yapan ve yapmayan bireylerin benlik saygısı ve saldırganlık düzeylerinin incelenmesi. Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Erzincan.

Bottenburg M., 2011. Sport participation in the EU: Trends and differences, 19.

Brylinsky J., 1990. Concerns and education regarding issues of weight control and female athletes: Body image and female athletes. N/A, ss.23. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED338578.pdf>

Coşkun R, Altunışık R, Yıldırım E., 2017. Sosyal bilimlerde araştırma yöntemleri SPSS uygulamalı. Sakarya Yayıncılık, Güncellenmiş 9. Baskı, Sakarya.

Çağlayan TA, Zorba E, Çingöz YE., 2020. Covid 19 salgını döneminde egzersizin yaşam kalitesine etkisi. Uluslararası Güncel Eğitim Araştırmaları Dergisi, 6(1): 127-135.

Çankaya C., 2001. Spor tesisleri işletmeciliği ve planlamacılık ders notları, Bursa.

Çelik H, Tozoğlu E, Demirel N., 2021. Pandemi döneminde üniversite öğrencilerinin sağlıklı beslenmeye ilişkin tutumlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi. Gazi Kitabevi. Ankara.

Çiçek G, İmamoğlu O, Yamaner F, Türk N., 2017. Kardiyo bosu egzersizinin sedanter kadınlarda psikolojik etkileri. Uluslararası Spor Egzersiz ve Antrenman Bilimi Dergisi, 3(3): 69-75.

Dalkılıç M., 2011. İlköğretim öğrencilerinin sportif faaliyetlere katılım düzeyi ve iletişim becerileri arasındaki ilişkilerin incelenmesi. Karaman: Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi.

Diego GB, Ramon M, Margarida GM, Alvaro T., 2017. Sport participation, body satisfaction and depressive symptoms in adolescence: a moderated- mediation analysis of gender differences. European Journal Of Developmental Psychology, 16(2): 183-197.

Eloff M, Monyeki MA, Grobbelaar HW., 2011. Mental skill levels of South African male student field hockey players in different playing positions: sport psychology. African Journal for Physical Health Education, Recreation and Dance, 17(Special issue 1): 636-646.

Eraslan M, Aydoğan H., 2016. Vücut geliştirme ve fitness merkezinde spor yapan bireylerin beden bölgelerinden hoşnut olma düzeylerinin yaş ve cinsiyet değişkenlerine göre incelenmesi. CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 11(2): 50-57.

Erşan EE, Doğan O, Doğan S., 2009. Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin saldırganlık düzeylerinin sosyodemografik açıdan değerlendirilmesi. Cumhuriyet Tıp Dergisi, 31(1): 234.

Evli F, Gıdık O, Cerit E., 2020. Anxiety levels of footballers in regional amateur and professional leagues during pandemic process. Ambient Science, 07(Sp1): 81-85.

Fişek K., 1998. 100 soruda Türkiye spor tarihi. Gerçek Yayınevi İstanbul.

Gıdık O., 2021. Bölgesel amatör ve profesyonel lig futbolcularının transfer şartları ile kaygı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. Bayburt Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi.

Gülbahçe Ö., 2011. Üniversite öğrencilerinin sportif aktivitelerde bulunma tercihlerinin bazı psiko-sosyal değişkenler açısından incelenmesi. Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, Erzurum.

Güleri YE., 2014. Ergen futbolcular da şiddet eğilimi ile sosyal destek arasındaki ilişkinin incelenmesi (Ankara ili Örneği). Yüksek Lisans Tezi, Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kütahya.

Hacıcaferoğlu S, Hacıcaferoğlu B, Seçer M., 2015. Halk oyunları branşına katılan sporcuların yarışma öncesi kaygı düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. International Journal of Science Culture and Sport (Intjscs), 3(4): 288-297.

Heather AH, Danielle SD., 2001. Comparison of body image between athletes and nonathletes: a meta-analytic review. Journal of Applied Sport Psychology, 13(3): 323-339.

Hergüner G, Güven Ö, Yaman M., 1997. Sporun üniversite öğrencilerinin iletişim beceri düzeylerine etkisi. PAÜ. Eğitim Fak. Dergisi, 3(3): 95-101.

Hocalar A., 2018. Spor lisesi öğrencileri ile diğer liselerde öğrenim gören öğrencilerin şiddet ve atılganlık eğilimlerinin karşılaştırılması. Yüksek Lisans Tezi, Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Antalya.

İlhan EL, Gencer E, Ulucan H., 2011. Okul sporlarına katılan ve katılmayan ilköğretim öğrencilerinin ruhsal uyum düzeylerinin incelenmesi. Kırşehir: Eğitim Fakültesi Dergisi, 12(4): 265-276.

Karademir T, Mahmut, A., 2019. Üniversiteli sporcuların psikolojik dayanıklılık düzeylerinin incelenmesi. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 16(2): 803-816.

Karagöz N, Karagün E., 2015. Profesyonel sporcuların beden imajı üzerine betimsel bir çalışma. Sport Sciences, 10(4): 34-43.

Kesilmiş İ, Taştan Z, Toros T., 2020. Futbolcularda algılanan motivasyonel iklimin ve ödüllendirici davranışın mevkilere göre karşılaştırılması. Spor Eğitim Dergisi, 4(1): 115-122.

Kul M, Gıdık O., 2021. Covid-19 sürecinde amatör lig futbolcu ve antrenörlerinin sürekli kaygı düzeylerinin incelenmesi: Çanakkale ili örneği. Gece Kitaplığı. Ankara.

Kul M, Ceyhan MA, Adatepe E, Şipal O, Aksoy ÖF, Boz E., 2021. An investigation of high school students' continuous anxiety towards physical education and sports course. In: Education Quarterly Reviews. 4(Special Issue 1): Primary and Secondary Education, 449-456.

Kuru E, Baştuğ G., 2006. Bayan ve erkek futbolcuların psikolojik ihtiyaçlarının cinsiyet değişkenine göre incelenmesi. Spormetre, 3: 178.

Köse E, Bayköse N, Turan BE, Lapa YT., 2016. Düzenli egzersiz yapan bireylerde olumsuz değerlendirilme korkusunun vücut algılarını belirlemedeki rolü. Akdeniz İnsani Bilimler Dergisi, 6(2): 351-360.

Langdon SW, Petracca G., 2010. Tiny dancer: Body image and dancer identity in female modern dancers. Body Image, 7(4): 360.

Lim CLS, Omar-Fauzee MS, Rosli MH., 2010. The body dissatisfaction among female athletes and non-athletes in Malaysia. Journal of Asia Pacific Studies, 2(1): 55-69.

Öktem T, Şipal O, Kul M, Dilek AN., 2020. Olimpiyat oyunlarına katılmaya aday boksörlerin Covid-19 kaygı düzeylerinin incelenmesi. Journal of Social and Humanities Sciences Research, 7(62): 3620-3627.

Pakyardim C., 2020. 15-18 yaş müsabık taekwondo sporcularının şiddet eğilim düzeylerinin incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kahramanmaraş.

Parrott G, Taylor J, Enes S, Galli N., 2001. Self esteem levels: age and athletic participation effects. California State University, Sacramento.

Polat G., 2014. Düzenli egzersiz yapan kadınlarda egzersizin benlik saygısı ve beden memnuniyeti üzerine etkisi. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi.

Sanchez-Miguel PA, Francisco ML, Amado D, Pulido JJ, Oliva SD., 2017. Relationships between physical activity levels, self-identity, body dissatisfaction and motivation among Spanish high school students. Journal of Human Kinetics, 59: 29-38.

Sangari M, Fotrousi F, Masrouf FF., 2012. Kadın milli futbolcularda zihinsel beceri ve rekabet kaygısı arasındaki ilişki. Dünya Uygulamalı Bilimler Dergisi, 20(8): 1175-1178.

Su N, Arslan O, Çar B., 2021. Pandemi sürecinde kadın futbolcuların yeni tip koronavirüse yakalanma kaygı düzeylerinin incelenmesi. *International Journal of Contemporary Educational Studies*, 7(1): 212-223.

Swami V, Tovée MJ., 2009. A comparison of actual-ideal weight discrepancy, body appreciation, and media influence between street- dancers and non-dancers. *Body Image*, 6(4): 304.

Tepeköylü Ö., 2007. Beden eğitimi ve spor yüksekokulu (BESYO) öğrencilerinin iletişim becerisi algılarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi.

Tüfekçioğlu U., 2002. Çocukta hareket, oyun gelişimi ve öğretimi. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayını No:1295, Açık öğretim Fakültesi Yayını, No:715.

Umuzdaş S, Umuzdaş S., 2015. 8. sınıf öğrencilerinin müzik dersine ilişkin tutumlarının çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 5: 273-281.

Wathins D, Regmi M., 1989. Participation in sport. A Nepalese Investigation, 69: 657-658.

Yavuz S., 2019. Bedensel engelli sporcuların psikolojik sağlık ve bilişsel esneklik düzeylerinin incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Aksaray Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aksaray.

Yentür J., 2004. Milli takım düzeyindeki elit bayan sporcuların kişilik yapılarıyla bedenlerini algılama düzeylerinin karşılaştırılması. Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale.

Yıldırım S., 2018. Spor yapan ve yapmayan kadın üniversite öğrencilerinin beden imge hoşnutluğu ile iletişim becerilerinin karşılaştırmalı olarak incelenmesi. Çorum: Hitit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi.

Yıldız A., 2019. Bursa'da yaşayan voleybol antrenörlerinin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin yaş, belge türü, çalıştırdığı takım düzeyi ve sporcu özgeçmişine göre incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Bursa Uludağ Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Bursa.

Yoka K, Yoka O, Turan MB, Atalayın S., 2021. Covid-19 pandemi sürecinde sporcuların koronavirüs anksiyete durumu ve uyku kalitesinin incelenmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 15(3): 454-469.

Yönet E, Çalık F, Yaşartürk F, Çimen K., 2016. Lise öğrencilerinin rekreatif etkinliklere katılımları ile saldırganlık-şiddet eğilimlerinin incelenmesi. *International Journal of Sport Culture and Science*, 4(1): 368-382.

Ziyagil AM., 2014. Spor bilimlerinde Türkiye'deki rekreasyon bölümlerinin Avrupa yükseköğretim yapısı ile uyumlaştırılması. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 6(2): 1-10.